

SERFŐZŐ SIMON VERSE

Sirató

Te nem látod már a hatalmas szeleket
rohanni a láthatáron.
Nem halod az őszi köddurranásokat.
Nem tudod,
hisz mit tudsz te már,
életed beszakadt vulkán,
amiből régóta füst, kihűlt korom száll.
Azt se tudod hova,
csak elvittek az egérdúlt házból,
akik vissza nem hoztak.
Tettek hordágyra, kórházi vaságyra,
hogy tegyenek majd Szent Mihály lovára.
Rajta apám!
Mindegy menny vagy pokol,
csak kirúgtass ebből a világból.

Csak ne fájjanak sebeid,
az elhappolt földek.
Ne izületeid kilométeres kötelei,
amelyek négy égtájat fogtak egybe.
Árok-visszereid ne fájjanak többet.

Összefogta tekinteted földdel az eget,
aki a Napot a ház mellől ismereted.
Kerítés végéről a Holdat.
Köszöntél nekik, mikor arra mentek,
mintha gyalogosan hazafelé,
a kutyák megugatták őket.

De hol vannak már
azok a szél-halmok,
amelyekben még én is jártam?
Hol a lópaták nyomai,
amelyek utánad rúgtak?

Hol vannak a madárfeljáratok a fákra?
Azok a létrák hova tűntek el?
Hová az évek, apám?
Lábadból a járás hova tűnt?
Erődöt ki vitte el, amivel a százhektáros dombot
hátradra vetted?
Amivel Istent lebirkóztad,
hogyan ne az ő,
a te akaratod legyen meg?

Nem a bajtársak élén,
szakasz számszámot parancsnokolva,
találtalak egyszer csak az ágyban.
Fuldokoltál dunna-habokban,
mintha a mélységes Dunában.
Szalmaszálad voltam: kapaszkodtál belém,
mentőcsónakod, hogy partot is éj.

A malachoz, ami rég nincsen,
siessek, mondtad,
felöltözve babos ruhájába,
ki tudja, mért jajgat.
Vigyázzak, nehogy kifosszák kerted
darázs tolvajbandák.
Pedig azt foszthatták már!
Ökörnyál tolatott benne,
s paréj veteményezett, szórta magvát.

De nem baj, úgy teszek,
mintha jászol előtt
régóta nem a csend kérődzene,
nem az alá kellene almoznom.
Nem a szélnek szórnék ocsút,
s annak tolla,
mintha tépnék, szállna az udvaron.

Nem úgy jöttem én,
sose úgy jöttem,
gyárkémény szarvakkal
ajtódon be ne férjek.
Gépekkal dübörgő szívtől
szétrázódjon tető, sárfal,
caplassak küszöbödön
nehéz lánctalpakkal.
Jöttem csak, jöttem,
mint aki el sose mentem.

Világot ha jártam,
tisza forrásból csak itthon ittam.
Ahol halálad órájára,
a döbbenet reggelére,
ki tudja, a csend edényeit
kik dobálták széjjel?
Kik garázdálkodtak,
borogattak fel kátyút, árkot,
mit kerestek benne?

Mert végleg magára hagytad,
mintha a túlvilágban,
sirt a vödör a kútban.
Zokogott az elárvult kasza,
a kapa is arca borulva.
Csak azt ne láttam,
ne hallottam volna soha!

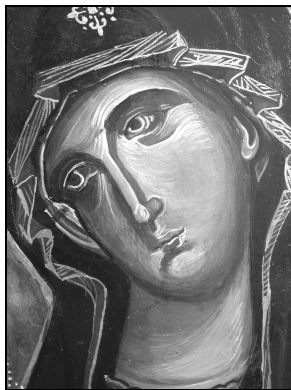
A templomi lobogókat ne láttam volna,
a Máriás zászlót fölemelkedni a szélbe.
Pista szomszéd vitte a Megfeszítettet.
Sárgaföldet öklendett a hatalmas gödör,
abban lesz neked helyed, feküdjél bele.
Anyám már vár a mélyben, megágyazott
neked, dőljél melléje. Ha nem tetted
életében, legalább most vigasztald meg.
Szóljál szépen hozzá, nyugodjatok békében,
mert úgyis együtt porladtok immár
mindéig az örökkévaló időben.

A közeli fa novemberi utolsó levelét
utánad dobta. Temetéseden az ekevájta
barázdák ott voltak, fekete gyászban
ott volt a fél határ. Komáid húzták rád
a földet, rögök vetették utánad magukat.
Az ég tetőzete megomlott, hulltak
föléd a nappalok, éjszakák. A tanyapadlás,
amit anyámmal tapasztottál, hullott
léceستől rád. Hullott szekérkerék, ágydeszka,
rossz taligaláb, sarat kovászoló bakancsod.
Elhajtott tehened bőgött a szélviharból.
Zuhantak rád mind a szorgalom szerszámai,
a dologban elnyűttek, sánták. A parlag idők
fölrobbant pora hullt alá, fekete korma
a szájpaplást is lesöpörő kornak. Belerengett

közel, távol, ahogy a jövőtlen sors
vakolatdarabjai szakadtak rád a magasból.
A csillagok kandeláberei égtek
egész éjjel,
de már nem sirattunk.

Jobb már neked ott,
ahol magadra hagyunk.
Jobb, hogy nem vagy.
Hogy már nem tudod meg,
messziről milyen új félelmek suhognak.
Miféle felfuvalkodott erők
gyülekeznek,
tarolnak le minden ellenszegülést,
körben az egek belekékülnek.

Megtöretett arcom
jobb nem látnod.
Nem látnod a remények szárnyait fölakadva
csüngeni a fákon.
Jobb nem látnod e magán átgázoló világot.
Süvölt a világűr hidege.
Míg a magasból nagyítóüvegen,
a Holdon át figyel,
figyel az Isten.

Seres Tamás másolata